

Az előfizetés ára:

egész évre . . . . . 8 frt.
fél évre . . . . . 4 frt.
negyed évre . . . . . 2 frt.
Körjegyzőknek és néptanítóknak:
egész évre 6 frt., fél évre 3 frt.
Előfizetheti a kiadóhivatalban,
Valentin Károly könyvkereskedésében,
Traub B. és társánál,
Böhm M. könyvkötőnél.

PÉCS

Politikai és vegyes tartalmu lap.

A hirdetések ára:

Négy hasábos petitsor

1-szer . . . . . 6 kr.
2-szer . . . . . 5 kr.
3-szor . . . . . 4 kr.
Bélyeg-díj minden hirdetéskor 30 kr.
Nyitlérben egy sor . . . 10 kr.
Hirdetéseket elfogad: a kiadóhivatal és Janovszki Király-utczában lévő hirdetések felvételi irodája.

Megjelen hetenkint kétszer:
szerdán és szombaton.

Szerkesztőség: Király-utca 20. sz.
Kiadóhivatal: Nepomak-utca 10. sz. a posta mellett.

Egyes szám 10 kr.

Kapható a kiadóhivatalban, Valentin Károly könyvkereskedésében, Traub B. és társánál, Böhm M. könyvkötőnél Király-utczán.

Előfizetési felhívás.

Értesítjük a t. közönséget, hogy július 1-től kezdve új évfolyamot nyitunk meg.

Előfizetési ár:

egész évre . . . . . 8 frt.
fél évre . . . . . 4 „
negyed évre . . . . . 2 „

Körjegyzőknek és néptanítóknak

egész évre . . . . . 6 frt.
fél évre . . . . . 3 frt.

Felhívjuk előfizetőinket, lapunk barátaikat és elvtársainkat, hogy előfizetéseiket megújítani, illetőleg megkezdni sziveskedjenek.

A „Pécs“ kiadó hivatala.

A szerzői jogról szóló törvény.

A szerzői jog védelme a szellemi munka társadalmi becsének és vagyonszerzési tulajdonságának elismerésén alapszik.

A régi társadalmak a munka be-

csét általában nem ismerték és a szellemi munka vagyonszerzési tulajdonságának még fogalmával sem bírtak.

Évezredek kellettek ahhoz, hogy az író, festő, szobrász és zeneköltő a maguk munkájának gyümölcsei és vagyoni kihasználása tekintetében éppen úgy védelemben részesüljenek, mint az iparos, kereskedő, földmivelő, vagy napszámos a saját munkájuk és annak vagyoni eredményére nézve.

Az egyenlőség eszméje azonban e téren is érvényre emelkedett.

A mint nem szabad az, hogy egy iparos munkája által létesített iparcikkét egy harmadik személy eltulajdonítsa és ezt a maga vagyoni javára fordítsa, épen úgy nem szabad az sem, hogy egy harmadik személy egy írónak a művét, egy festőnek a festményét, egy szobrásznak a szobrát, egy rajzolóknak a rajzát, egy metszőnek a metszetét magáénak tekintse, azt többszörösítse, terjeszsze és vagyoni kihasználja.

Sőt, igen helyesen, a július elsején életbeléptetett tör-

vény, ugyanezt a védelmet a fényképekre, föld és térképekre, természettudományi, mértani, építészeti és más műszaki rajzok és ábrákra is kiterjesztette.

A törvényt nyújtotta hathatós védelem pedig abban áll, hogy egyrészt az, ki többszörösít, terjesztő utánzás, előadás által a szerzőnek kárt okozna, ezt teljes mértékben megtéríteni tartozik, másrészt ezen kártérítésen fölül még egész ezer forintig terjedhető pénzbüntetéssel is büntetik.

De különösen fontos a törvény azon intézkedése, hogy nemcsak az büntetendő, ki a szerzőt jogaiban kiszámított szándékosan sérti meg, hanem még az is, kit ezen jogsértés körül gondatlanság terhel,

Azonban ezen megbüntetés ahhoz van kötve, hogy a sértett szerző panaszt emeljen. És pedig, ha a sértés elkövetéséről és a tettes személyéről tudomása van, három hó alatt keresetét beadni tar-

A „Pécs“ tárczája.

Az elveszett jeggyűrű.

Irtá: Bartsch Károly.

Fordította: Mihálikovics Gizella.

(Folytatás.)

Most pedig nézzük meg Valdemárt, ki egy kedélyesen és gondtalanul élő családban — tudtán kívül — ily viharokat idézett elő. Emlékéből szintén nem távozott a kedves kép, mely ép annyi örömmel, mint búval töltötte el a fájó keblét. Mint a munka embere, sokat fáradozott, sokat tanult, de mind e megérletet foglalkozás sem volt képes elűzni arcáról a fájdalommal merengő kifejezést, mely legesalhatatlanabb bizonyítékát nyújtotta a lelkiében dúló érzelmeknek. A sok bű mellett mégis megszépítette életét néha az édes visszaemlékezés, mert ha buvárlatai közepette kihullott fáradság kezéből a toll, lehunyt szemei bájos világban kalandoztak, férfias homloka kiderült, ajkán boldog mosoly vonult végig — ölelte, csókolta, imádtá a kedves leánykát, kit majd vignak, majd búsnak alkotott képzet, szép fejecskejét lehajlítva, könyvet hullatva, talán — ő érette. E tündérművek hamar elröppentek; ha ismét felnyitá sötét szemeit és a ragyogó képek helyett szobájá-

nak komor falait látta, a fájdalom, a vágy ujjalt erővel kapták meg szegény szivét; székét félrelökve, nyugtalan léptekkel rohant alá és fel szobájában, arca még halványabb volt, mint midőn először láttuk, a szenvedő vonás ajkai körül mutatja, mennyit küzdött már növekedő és, mint szegény hívé, reménytelen szenvedélyével. — Sokszor órákon keresztül bolyongott így alá s fel komor négy fala között, míg a fáradságtól és kintől összeroskadva, ég felé emelte összekulesolt kezeit, mialatt bánatosan szép arcán két forró könyvessepp gördült alá. De aztán ismét felugrott, mintha szegénylené gyengeségét, letörölve áruló könyveit, asztalához ült és még lázasabb odaadással merült tanulmányába. — Majd ismét egész gyönyörözéssel engedte át magát az öngyötrem mardosó fájdalmainak, midőn maga elé varázsolta Gertrudot fényes menyasszonyi étkben, mint lép az oltár elé Edgár karján, hogy örök hűséget esküdjék annak, kit ő — oh! hogyan gyűlöl — hogyan irigyel! — A szertartás után miként nyomja a lányka rózsás ajkaira most már jogos csókjait! — Szeimeit eltakarta feljajduló fájdalmában. E látomány üldözte éjjel, nappal, minél jobban közeledett a tavasz. Nyugodtabb óráiban úgy vágyott Gertrud látása után, habár csak az említett körülmények között is. — Édes kínos érzés nyíltatta át szivét a gondolatnál, hogy még csak egyszer láthassa, mi-

előtt reá nézve örökre veszve lenne! Oh és hányszor vetette fel magának a kérdést: „Vajh boldog lesz-e Gertrud Edgár oldalán melletted?“ — mert az ő figyelmét nem kerülte ki, hogy a lányka bár gyermek még, de szellemileg magasan áll völgyéne felett, kikek tehetségei alig terjednek a középserűségénél valamivel feljebb.

Váldemárnak annak előtte kevés alkalma volt női társaságban időzni, nem csodálhatjuk tehát, ha e mesterkeletlen gyermek annyira elbűvölte szivét. Ő fiatal éveit csakis tanulmányok közepette és kevés szabad idejét, mely számára még fennmaradt, két fitestvére körében töltötte. Szülei nagyon szerény anyagi eszközök felett rendelkezettek csupán és így más ifjak tanításával és segélydjakkal könnyítette meg magának az előrejutást. — Tehetsége csakhamar feltűnést keltett tanárainál s azok egyike, kin valóságos rajongással csüggött, bátorította őt, hogy a tanári pályára lépjen. Vizsgáit fényes sikerrel tette le és csakhamar sikerült neki az akkoriban üresedésben volt történelmi tanári állást elnyerni. — Csak most volt alkalma többet női társaságba jutni, collegái minduntalan meghívták, sok szép és kedves hölgygel mulathatott; de egy sem keltett benne melegebb érzelmeket. E télen azonban, ha járt is mulatságokba, szüntelen csak Gertrud jelent meg előtte, gyermeked mosolyával,

tozik. Más körülmények között ugy a megbüntetés, mint a kártérítés joga csak három év alatt évül el.

Egy kiváló fontosságát a szerzői jognak képezi az, hogy nem örökké tartó, mint a tulajdonjog. Mig ugyanis utóbbi az elődökről az utódokra korlátlanul átszállítható, addig a szerzői jog a szerző halála után — utódai javára csak 50 évig tart. Sőt a fényképekre vonatkozó szerzői jog, ugy magát a szerzőt is, mint jogutódát csak öt évig illeti azon naptári év lefolyásától számítva, a melyben a fényképészeti felvétel jogosult levonata vagy utánképzése először megjelent.

Nem e lap hivatása a szerzői jogra vonatkozó törvényt részletesen annak tudományos jogi szempontjai szerint fejtegetni. Itt csak a legfőbb elveit adtuk ezen törvénynek, mely jogrendszertünk organismusába, mint új jogintézmény, beillesztve a szellemi munkásoknak is megadja a munkájuk vagyoni felhasználására vonatkozó azon védelmet, mely bármely más munkanemnek már századok, sőt évezredek óta rendelkezésére áll.

—I.—

Városi Múzeum.

Ha magyarországi ember külföldre, különösen Olasz- vagy Németországba megy, még a kisebb városokban is, (melyek lakosságának száma gyakran a mi harmad vagy negyedrangú városaink népességi számának felét sem közelíti meg), álmélkodva látja lépten-nyomon a sok monumentális épületet, szobrokat, emlékoszlopokat s különösen a sok közhasznu

és közműveltségi intézetet, melyek az idegennek vonzó látványul szolgálnak s szegyenkezve kénytelen bevallani, hogy e népek nálunk előbbre vannak.

Igaz, hogy ugy Olasz, mint Németország e téren való gazdagságukat és elsőbbségüket annak köszönhetik, hogy számtalan apróbb részekre szakgatva századokon át önálló hercegségeket s királyságokat képeztek, melyeknek birtokosai fejedelmi pompájú palotákat emeltek, egyetemeket, színházakat, képtárakat, könyvtárakat s muzeumokat állítottak fel, mig ez időben hazánk, mely Zsigmond, Nagy Lajos s különösen Hunyady Mátyás korában az első között is legelső volt, a legborzasztóbb és legpusztítóbb harcban vérzett, hogy Európát megmentse, a török ellen, s ezen kívül az uralkodó-házzal is inkább ellenséges, mint barátságos viszonyban volt, úgy, hogy a királyi hatalom, mely Európaszerte mindenütt jegecedési középpontot, építő, alkotó s a nemzeti művelődést egyenletesítő tényezőzt képezett, nálunk, Magyarországon, egész a legújabb időkig a nemzet szívéből idegen, nemzeti szokásainkból kivetkőztetett, inkább romboló, mint építő elem volt.

Ezen mentség elfogadható és teljesen elegendő, de csakis a multa nézve. — A jelent már egészen más szempontok szerint kell tekintetbe venni.

Be kell vallanunk, hogy újabb időben hazánkban e téren nevezetes változás és iparkodás észlelhető, úgy, hogy ha most egy külföldi jön Budapestre (hogy az utolsó gombig új Szegedről ne is szóljunk) egy gyönyörű, párját ritkító várost lát maga előtt, mely monumentális épületekben, művészi alkotásokban bővelkedik s közhasznú és közművelődési intézetei-

vel a világ legelső városaival szemben megállja helyét.

Nem mondhadjuk ugyanezt vidéki városainkról, melyek, mivel századokon át magukra voltak hagyatva, teljesen el is hagyták magukat s csak legújabb időben kezdenek az ódsígból kibontakozva, lassan-lassan európai színvonalra emelkedni.

Ezen városok közé tartozik sz. kir. Pécs városa is, mely utóbbi időben meglepően szépül, úgy, hogy a szemlélőre a lehető legkellemesebb hatással van s nem kell nagy tehetség annak megjósolásához, hogy sz. kir. Pécs városa, ha az eddigi vezetés mellett még néhány évtizedig a mostani arányban fejlődik, egyike lesz Magyarországnak a főváros után következő legszebb és legnagyobb városainak.

Feltűnő azonban, hogy e nagy városnak, mely úgy fekvésénél, mint népességi számánál, gazdagságánál és értelmiségénél fogva oly kiváló állást foglal el, alig van közművelődési intézete.

Egy ilyen alapítására hívjuk fel polgártársaink és városunk intéző köreinek figyelmét Tudomásunk szerint Farkas István elhalálozott pécsi ügyvéd 1882-ben végrendeletileg 1000 forint alapítványt tett egy „Városi Múzeum“ létesítésére, oly feltétel alatt, hogy a hagyományozott összeg tőkésítették, mig az eszme a megvalósulás stadiumába nem lép. Ime, a boldogult nagylelkű hagyományozó már két év előtt rámutatott a célra, melyre polgártársainak törekedni kell s melynek megvalósítása Pécs városát annyira emelné.

Ne hagyjuk ez ügyet tovább aludni s különösen ne mondjuk ezt, hogy: „várjunk, mig az alap növekedik.“ — Itt tenni kell, még pedig gyorsan és határozottan. Értesülésünk szerint sz. kir. Pécs város polgárai között

kérdő szemével. — Várta, várta folyton a meghívást az esküvőre: „vajh mit is fogna válaszolni?!“

Lassan csak beköszöntött a tavasz, egy idősebb társa rábeszélte Wáldemárt, jöjjön vele a genfi tó mellé, hol ő évenként a szünidőket tölteni szokta. — Wáldemár némi enyhülést remélt beteg szívére e tartózkodástól, beleegyezett tehát és elhatározta, hogy a sokkal csendesebb Veytauxba mennek, hol a vendég sokkal csekélyebb számu, mint a szemben fekvő Montreuxban.

Déltájt érkeztek meg, Wáldemár az olvasó teremben foglalt helyet addig, mig ebédjük elkészült. Unalmában elővette a névsort és lapozgatni kezdé, de minő nagy volt meglepetése, midőn a Montreuxben időző furdövendégek között megpillantotta Werner nevét. — Ők itt? most? — ép most miikor az esküvőnek kellene lenni; mi ez? — gyorsan tovább lapozott és kereste Edgár nevét is — hasztalan. — Fellélekzett: tehát láthatom a kedves leánykát — beszélhetek vele — láthatom — egyedül, nem az ő oldalán. — E felfedezés egészen felvillanyozta, nézte és újra nézte a névsort, nem-e tévedett; remegő kezei még mindig tarták a lapot, szeméi egészen rajtveszttek, a külvilág számára nem létezett többé.

„Őn valószínűleg kívülről akarja beta-

nulni azt a névsort kedves kartárs“ tréfálódzék az öreg ur hozzálépve.

Wáldemár nagy zavarba jött. Egy családnak nevét találtam itt, kivel mult ősszel ismerkedtem meg“ szölt akadozva és átnyújtá a lapot.

„Az Istenért mi baja önnek, hisz keze remeg“ — faghatta tovább a collega.

„Semmi, semmi szölt Wáldemár — csak egy kis gyengeség volt az egész.“

„No akkor hát, hogy visszatérjünk — kellemes emberek azok az ön ismerősei? — talán fel is kereshetnök őket, ha ugy tetszik? — én rendelkezésére állok.“

„Köszönöm, köszönöm“ — felelt Wáldemár.

Ebéd után az urak sétára indultak azon irányban, melyben Montreux feködt. A parthoz érve, épen kikötött a hajó. Pillanatig megálltak, hogy az érkezett utasokat megnézzék. — Egyszerre — megpillantotta Wáldemár Gertrudot és szüleit. A leánya hirtelen elhalványodott, de a következő pillanatban már sötét pir borítá arczát egész halántékáig. Szülei is meg voltak lepelve, midőn a tanárt megpillantották. Werner csakhamar odalépett hozzá és mindkét kezét elébe nyujtva szívólyesen üdvözölte őt.

„Ez ám a kellemes és váratlan meglepetés, kedves tanár ur, hogy önt itt — találjuk.“

Wáldemár bemutatta barátját is — és így véget vetett a kínos elfoglaltságnak, mely az első perczben — Werner kivételével — mindnyájukat fogva tartá. — Utközben csaknem kizárólag Werner és az öreg tanár viték a társalgást a többiek hallgatva mentek egymás mellett, észrevehető volt, hogy csupán e véletlen találkozás gondolata foglalkoztatja őket. — Így értek haza; mielőtt elváltak, egy közös kirándulást tűztek ki más napra.

Midőn a két kartás Veytauxba visszatért, az idős tanár mosolyogva mondá:

„Futólagos ismerettségnak nevezi ön ezt?! — persze, azért volt hát a futólagos pir a kisasszonyka arczán, midőn önt megpillantotta, s ha jól láttam, a komoly tanár ur — ki a tél folytában minden mulatságban a hölgyek iránt oly érzéketlen volt, mint valami jégpánczölözött vitéz, szinte nom látszott oly közönyösnek! Lám — lám, mi lehet itt a bökkenő?!“

„Jól van, tudien meg hát mindent“ — viszonzá Wáldemár — s ha még ezek után sem ismeri el, hogy vannak sajátos rendelések az életben, megengedem, hogy a legbátonosabb embernek tartson, aki csak létezik ezen a világon.“

Mindketten beléptek egy kis kocsmába és mivel oly szép volt az est, egy plátánfa

mindenfélé szakban több szenvedélyes gyűjtő található, kiknek egy része — tudomásunk szerint — a legszivesebben felajánlaná a mondott célra gyűjteményét s nagyon valószínű, hogy az egyházi muzeum intézői s más intézeti muzeumok tulajdonosai hajlandók lesznek az egyesítésre. De azon nem várt esetben, ha az említettek hozzájárulásukat megtagadnák, a „Városi Muzeum” megvalósíthatása még azért nem lesz veszélyeztetve. Részünkről erősen megvagyunk győződve arról, hogy, ha városunk közönsége ez eszmét — úgy, a mint megérdemli — felkarolja s ha azok, kiket legjobban megillet, az ügyet kezökbe veszik, rövid idő alatt, a város polgárainak vállvetett közreműködésével sikerül egy „Városi Muzeum” alapját megvetni, mely közművelődési intézet meg egyrészt alapítóira örök fényt és elévülhetetlen dicsőséget fog árasztani, másrésztől egy lépéssel ismét közelebb fogja vinni sz. kir. Pécs városát a culturalis műveltség azon magas fokához, mely őt multjánál s helyzeténél fogva megilleti s melyet, hogy elérjen, legfőbb vágyunk és törekvésünk. (F. M.)

A Franciaország déli részén fellépett kolera járvány behurcolásának megállítására, illetőleg a jelenleg uralgó nagy hőség miatt netán fellépő más ragályos kór elterjedésének megakadályozása szempontjából Pécs szab. kir. város közegészségügyi bizottságától nyert utasítás alapján a rendőrkapitányi hivatal hirdetményt bocsátott ki, melyben. 1-ször. Felhívtnak a helybeli összes házigazdák, hogy a házuknál lévő szemét gödrök tartalmát haladéktalanul kihordassák, ezen gödröket fedéllel ellássák és folyton tisztán tartásák. 2-ször. Felhívtnak a háztulajdonosok, de különösen a kocsmák, vendéklők és kávéházak tulajdonosai, hogy az árnyékszékek s

hozzá tartozó részei magánházaiknál hetenként háromszor, közhelyeknél, laktanyáknál pedig naponta karbolsavas mésszel — melyből egy hectoliter vízhez 3 kiló veendő — vagy vasgalez oldattal — melyből egy hectoliter vízhez 6 kiló veendő — fertőtlenítsenek. Megjegyeztetik, hogy ezen fertőtlenítő szerek minden helybeli gyógyszerárban beszerezhetők. 3-szor. Felhívtnak azon iparüzlet tulajdonosok, kik iparuk következtében a légtérrel az által fertőzik, hogy rothadó állati hulladékot tartalmazó rinda vizök vagy szemetöket az udvarokban összegyűjtik, vagy az utcára kifolyni engedik, mint hentesek, szappanosok, timárok, szűcsök és a többi hason iparággal foglalkozók, hogy büzhödő folyadékaikat lajtokba összegyűjtve — szigeti külvárosi részen a megyerbe vezető ut mellett e célra kijelölt s figyelmeztető táblával ellátott helyre, — a budai külvárosi részen pedig gyepterest lakása felett lévő régi kőbányába naponként kihordassák. 4-szer. A sertés szállások tulajdonosai felhívtnak, hogy szállásaikat s hozzá tartozó részeit naponként leg gondossabban tisztítsák s a fennebb leírt módon naponként fertőtlenítsék. Miről az érdekeltek azon figyelmeztetéssel értesítettek, hogy mindazok, kik ezen intézkedéseknek meg nem felelnek, az 1879. évi XL. t. cz. 125. §-a értelmében pénzbírság, nem fizethetés esetében ennek megfelelő elzárással fognak esélytetni.

A budapesti ügyvédi kamara által a bíróságok kinevezésétől függő gondnokságok kiosztása tárgyában kiküldött bizottság a mult héten ülést tartott, mely valóban szomorú tényállást constatált, a mennyiben kitünt, hogy 1874 óta a bejegyzett 675 ügyvéd közül 349, tehát több mint fele soha egy gondnokságot sem kapott; egyszer neveztetett ki csödgondnokul 155, kétszer 81, háromszor 51, négyszer 32, ötször 12, hatszor 8, hétször 4 ügyvéd. Tudomásunk szerint ez úgy a mi ügyvédi kamaránknál sincs még eddig szabályozva. Nem ártana, sőt igen kívánatos lenne, ha a pécsi kamara is küldene ki kebeléből — még pedig minél előbb — e tárgyban egy szabályozó bizottságot.

Kérelem az 1848—49-iki honvédtisztkarhoz. A magyar hadsereg tisztikara 1848—49. czimű munkám tizennégy évi folytonos adatygyűjtés mellett immár annyira haladt, hogy annak első kötetét a legközelebbi napokban sajtó alá adom. E kötet Guyon, Kiss Pál tábornokok, Berzsek, Eszterházy gróf, Janik, Kosztolányi, Németh, Waldberg, Zám-belly ezredesek, Antos, Bozó, Sulyok alezredesek, Bethlen gróf, Demcsa, Gfeller, Kiss, Szecey, Kovács Ernő, Margittay, Rezsny, Szilágyi stbi őrnagyok és pedig 2 tábornok, 7 ezredes, 3 alezredes, 26 őrnagy, 20 százados, 21 főhadnagy és 21 hadnagy, összesen tehát 100 tiszt élet- és működésrajzát, továbbá a 7-ik és 4-ik honvédtisztlőrajz és a 4-ik sz. Sándor orosz nagyherceg nevét viselt huszárezred történetét s teljes tisztikarát foglalja magában. Hazai sajtóinkban éveken át többször tett felkérésemet még egyszer bátor vagyok megújítani. A szabadságharc életben levő törzs- és főtiszteit, az elhaltak rokonait s egyáltalán mindazokat, kik idevonatkozó adatokkal bírnak, kérem, legyenek szivesek ezeket nekem mielőbb megküldeni. Pacsér, (Bácsm.), 1884. július 5. Dudás Ödön.

A „Néptanoda” czimű nevelés-oktatásügyi derék hetilap XVIII-ik évfolyamára hirdet előfizetést annak kitűnő felelős szerkesztője és tulajdonosa, Schneider István, pécsi közs. népiszkolai igazgató úr. A „Tisztelt Olvasóink”-hoz intézett czikkből szomoruan értesülünk, hogy e jóra való és nemes munkát végzett lap, mely 17 éves multra hivatkozhatik, egy pillanatig közel volt a megszűnéshez. S miért? Azért, mert — mint a czikk keserűen mondja — „Olvasók, megrendelők hiányában soha sem voltunk, de ha fizetésre került a sor, mindig csak a fele tett eleget kötelességének s ha kiadónk akár tiz megintést is küldött egy év alatt, még válasza sem méltatták.” Szomorú dolgok ezek nagyon s teljesen elégségesek arra, hogy a lap szemlémi vezetőiben előljék a munkakédvet. De kérjük az általunk nagyon tisztelt szerkesztőt, ne csüggedjen. Lehetetlenségnek tartjuk, hogy a „Néptanoda,” mely a baranyamegyei, bony-

alatt foglaltak helyet. — Az öreg ur figyelmesen és félbeszakítás nélkül hallgatá Wáldemár elbeszélését.

„Ez persze gondolkozóba ejti az embert — mondá végre — és én agglegény létemre sajnos, hogy itt semmiféle tanácsal sem szolgálhatok. Annyi bizonyos, hogy ön szeret, talán szenvedélyesebben, mint azt maga is sejtí, — de azt is láttam, hogy a lányka is minden inkább, mint közönyös ön iránt; ha mindezek daczára más férfúnak nyújtja kezét, úgy két ösztözetőr szív fogja siratni ezen lépést. Mindenesetre a holnap napnak kell eldönteni, szabad-e önnek itt maradnia vagy sem.”

A barátok elváltak.

Szegény Wáldemár kínos nyugtalanságtól üldözötve bolyongott a sötét éjszakában; szíve újra Montreuxbe vonzotta, hogy még egyszer közelében lehessen az imádott lénynék, minekelötte megkisérleten az alvást.

Ellenkező hangulatban volt a Werner család, kinél e találkozás rendkívüli megelégedést és örömet idézett elő. — Gertrud — boldogan ábrándozott. — Szülei nem győztek azonban Istennek elég hálát adni, hogy a vézetes csomó immár remélhetőleg megoldatik és szegények megszabadulnak a szívökre nehezdedő aggodalomtól — látva a bűt, mely szép gyermekök vonásaira borul.

Ily boldogító érzelmek között hajta Gertrud nyugalomra fejét s egész éjjel szrelemről álmodott. Nem csodálhatjuk tehát, hogy midőn reggel utra felkészülve Wáldemár elé lépett, az elvakulva hunyta le szeméit, mint a szegény rab, ki hónapok után lát újra először napsgarat és szeme nem bírja még ki a vakító fényt. Ily szépek — ily ragyogónak — még tündérrálmái közepette sem látta őt, mi az csak — mi szemeknek azt a bűvös fényt kölcsönzi. Így tündérek szegény magában és szíve összeszorult a gondolatnál, hogy most miután őt ily szépek látta — újra elvesztite — el — tán örökre!

A nap fényes sugarait veté a tóra, melyben az ég tisztán visszatükröződött és a vándorokat az indulásra inté. A gorge du haudron vadregényes sziklaireg felé vették útjokat, ez közvetlen Montreux közelében fekszik és a legélénkebb, legzajosabb életből egyszerre egy elszigetelt wadonba helyez bennünket. A tavaszi nap felolvasztá a sok jeget s a kis patak megáradva zuhogott alá oly robajjal, hogy a járókelők saját szavaikat sem érhették néha.

Az ut tehervényes volt, kellemesen eszevege haladt előre a kis társaság, majd az ut kissé kényelmesebbnek mutatkozott és az öreg tanár a Werner házaspárhoz csatlakozott, hogy mint e vidékkel már ismerős az

egyes érdekesebb pontokra figyelmeztesse őket. — Így Wáldemár nemokára egyedül maradt Gertruddal, ezer kinjaival, világos kétségbeesésével. Fenndobogó szívvel kísérete őt lépésről lépésre, keblét az érzelmek majd szétfeszíték és még sem talált szavakat, egyetlen egy szócskát sem, melyet Gertrudhoz intézhetett volna. A kétségbeesés elfogult és szóvalan maradt. — Gertrud ellenben boldog és nyugodt volt — látta Wáldemárt — beszélhetett vele szabadon, tartózkodás nélkül, ez visszaadta neki régi önbizalmát, régi vigságát és így hamarabb is talált szavakat, mint a mellette haladó férfú, busan szép arczával. Minden elfogultság nélkül beszélt a levélről, melyet Wáldemár atyjához irt és hogy mennyire ohajtották volna többször is róla hallani — végre hogy mily buzdító hatással volt tartózkodása, mind reá, játékony, mind szüleire nézve.

„Oh mily kevés volt az, amit levelem kifejezett amaz érzelmekkel szemben, melyek szívemet akkor dobogatták és gyötörték egyaránt. Sohasem fogom önnek meghálálhatni azokat a szép órákat, melyeket körében tölthettem.”

„Nem ön! mi tartozunk önnek köszönettel” — viszonzá Gertrud. „Magamról nem is szólvá, kit ön oly nagylelkűen mentett ki a bajból. És tudja e, miként igyekeztem ezt önnek meghálálni? Ugy, hogy a szikrát, me-

hádi, szigetvári, siklói, baranyavári, pécsvári, mohácsi, dombóvári, vértesszéji és mura-szombati — tehát 10 — tanítóegyesület rendes közlönye, pártolás hiányában megszűnjék. Az említett tanítóegyesületek s azok tagjai, tudomást véve a veszedelemtől, mely rendes közlönyüket fenyegeti, bizonyára kötelességök magaslátára fognak emelkedni s nem engedik végelesen kialudni azt az élénk lánggal lobogó fátylát, mely XVII hosszú éven át jó és balsorsban, első sorban a tanítók, második sorban a felvilágosodottság érdekében népoktatásunk mezején világlott, hanem tömeges pártolással a virágzás magas fokára fogják emelni. Ugy legyen!

Ország-Világ.

Pécs, Kedd, Julius 8.

Ausztria.

Ausztriában még egyre tart a tartománygyűlési választások zaja. Klerikások, antiszemita és szabadelvűek versenyeznek a népkegyért. Hétfőn választott Alsó-Ausztria és a morvai nagybirtokosság. Az eredmény még nem tudható. Ö Felsője a király és Rudolf trónörökös kíséretökkel Polába utaztak a háború gyakorlatok megismerésére.

Németország.

Egyes hírlapok, különösen orosz részről arról írják, hogy Németország és Oroszország között egyezményt kötöttek az anarchisták ellen, mely egyezménynek az lenne hivatása, hogy később nemzetközivé váljék. — Dr. Koch titkos tanácsos, az indiai cholera világírú tanulmányozója, a német kormány által Toulonba küldetvén, ott megkezdte kutatásait s a touloni járványt indiainak nyilvánította. — Szerinte nagyon lehet félni attól, hogy francia földről a járvány átvitetik Németországba s onnan mindenhova.

Franciaország.

Toulonban a legutóbbi 24 óra alatt 19, Marseilleben 15 ember halt meg korában. — Legújabb közlések szerint a cholera nem Chinából hurcoltatott be, hanem úgy keletkezett, hogy egy régi francia hajó, melyen a krími hadjárat alatt cholera elhullottak holmijai voltak, kevéssel ezelőtt kitiszított s az akkor felszínre került ragályos katonai

lyet szelleme és szavai alvó lelkemben gyujtottak, szünet nélkül élesztettem azáltal, hogy ismeretem fejlesztésén fáradoztam dolgoztam. Eltekintve attól, hogy e foglalkozás egyedüli örömet képezte sok nehéz és küzdelemteljes órában, egyedüli vigasztalásom is volt.“

„Bus órák“ riadt fel Wáldemár — „bus órák éltünk legszebb szakában — küzdelemteljes napok egy menyasszony életében?! Gertrud lehajtá fejét.

„Hisz ez az épen“ mondá halkán — hogy völégényemet szerettem mint barátomat — gyermekkori társamat, de

„Fejezze be az Istenre kérem Gertrud, ne vonjon kinpadra“ könyörge Wáldemár — „minden csepp vérem jéggé dermed, ha ki nem ejti végre azt a szót, mely egyedül képes keblemben a vihart lecsillapítani, vagy azt még részhorzóbbá tenni.

„De kit nem szerethettem azon szerelemmel, mely egyedül képes boldogítani.“ — Fejezé be Gertrud.

„Tehát ön többé nem menyasszony! — nem Edgár menyasszonya — kérdé Wáldemár a felindulás hangján.

„Nem“ — rebegte Gertrud alig hallhatólag.

(Vége következik.)

szerelvények terjesztették el a kórt. — Chinával a békesértés következtében egyre feszültebbek a viszonyok. A francia hírlapok, mondhatni, vakmerő bátorsággal beszélnek Chináról. Fournier meghatalmazott megérkezett a tonkingi harctérrel s megerősíti azon — általunk már közlött — tény, hogy a francia veszteségeknek a francia hadvezérek az okai, mert nem együttessen, hanem szétválva működtek. — A szenatus, mint a legnagyobb bizonyossággal mondják, nem fogadja el a képviselőház által nagy többséggel elfogadott alkotmány-reviziót.

Anglia.

Az egyiptomi konferencia nagyon lassan halad előre. Legnagyobb akadályt képeznek a francia meghatalmazottak, kik közül Blignières azt vitatja, hogy Egyiptom ügyének rendezéséhez nem a kamatreduktio, hanem a bevételek emelése s a kiadások csökkentése szükséges.

Bolgárország.

A bolgárországi választások eredménye 45 szabadelvű, 11 konzervatív, 20 radikális, 22 törökparti és 50 pártkonkivüli. A nemzetgyűlés 7-ikén nyitott meg Timovóban. Zankow miniszterelnök jelenleg a konzervatívokkal értekezik, hogy kormányának megnyerje őket; erre azonban nem sok a kilátás s így valószínű, hogy a radikálisokkal kell neki szövetekeznie, kiknek vezetői legközelebb bizottságot küldtek Sándor fejedelemhez, hogy iránta legnagyobb hódolatuknak adjanak kifejezést.

Magyarország.

A pótválasztások egyre folynak. Nagy-Atádon Barla János függetlenségi, Kecskeméten Liphay Pál függ. és Vámos Béla kp. M.-Vásárhelyen Ugron Gábor fgp. választottak meg szótöbbséggel országgyűlési képviselőknök.

H i r e k.

Halálozás. Valles Sándor nyug. m. kir. adótárnok jul. 7-én esti 7 óraker, életének 52-ik évében elhalt; gyászoló özvegyet és 2 gyermeket hagyott maga után. Temetése 9-én d. u. 5 óraker történt. — Özv. Lás Mátýásné szül. Schmidt Anna julius elsején elhalálozott.

Vécsey Istvánnak, telegráf hivatalunk közkedveltségű főnökének mikrofonját, melylyel nem rég Budapestén is tettek igen sikeres kísérleteket (s mely már lapunkban ismertette volt,) hasonlíthatatlanul jobbnak mondják, mint minő a rendszeren használt Edison féle mikrofon. E mellett saját találmányu elektromos elemével együtt csaknem felényi-vel olcsóbb, mint amaz.

F. hó 11-ik napján dél előtt 9 óraker közgyűlés lesz, melynek egyik főtárgyát a városház kibővíthetőségére szükségelt Nöthig és Spitzer-féle házak megvétele fogja képezni.

A „Pécsi Dalárda“ tánczszal összekapcsolt I. dalestélye szombaton szépen sikerült, ami, tekintve a dalárda érdemeit és jó hírnevét, nem is lehetett másképen. Igaz ugyan, hogy 8 óraker még nagyon kevesen voltak, hanem azután tömegesen jöttek, úgy, hogy midőn a dalárda fél 9 óraker működését megkezdette, szép számu, de nem túlnépes közönség gyönyörködött a szabatosan előadott énekekben, melyek közül többet élénken meg is tapsoltak. Az élvezetes másor 11 óra felé ért véget, a mikor is kezdetét vette a táncz. A négyest 14 pár tánczolta, volt csárdás is, de ezt már sokkal kevesebben tánczolták. Általában el lehet mondani, hogy a szép tánczosnók száma — mamáik sürgetése követbeztében — minden tánczdarabbal fogyott. annyira, hogy éjfél után egy óraker a katonai zenekar már csak az üres teremnek

játszott. Az igazsághoz hiven ki kell jelen-tenünk, hogy a közönség kényelméről — sem az ülőhelyeket sem a kiszolgálást illetőleg — nem gondoskodtak kellőleg. Ki hibájából? Nem tartozik a dologra, mert nem változtat-hat rajta. S még egyet kell megjegyznünk. Mglepletve vettünk tudomást a dalárda azon tényéről, hogy a városi zenekar, mely pedig megérdemli a felkaroltatást, mellőzte. Annál eltűnőbb előttünk ezen körülmény, mert — tudomásunk szerint a „Pécsi Dalárda“ is alapító tagja a „Zenegyület“-nek, mely a városi zenekar fenntartja. Nem hisszük, hogy a városi zenekar e mellőzését, mely lehet egészen esetleges is, a senegyület magára vonatkoztatná; de annyi minden mélyebb be-avatottság nélkül is kétségbevonhatatlan, hogy kölcsönös figyelemmel sokkal sikeresebben lehet működni. Szerencsére: e kölcsönös figye-lem lehetősége a jövőben nincs kizárva.

Sétatérünk — s ezt jól eső örömmel írjuk — napról-napra szépül s a szemlélőnek a legkellemesebb látványul szolgál. Valóban a legelső világváros is örömmel vallaná magá-énak. Azonban kötelességünknek tartjuk megemliteni, hogy 1.) a nyári hét-napok beálltá-val célszerű és szükséges lenne a sétatér naponként megöntöztetni. Reméljük, hogy a bővebb okadatolást mindenki elengedi. 2.) az alsó sétatér nagyban emelné s a közönség bizonyára hálára lenne kötelezve, ha ott néhány pad állíttatnék fel, hogy a leginkább esti, sétálók megpihenhessenek. 3.) Midőn a nap nyugvóra száll s a csillagok a sápadt hold felügyelete alatt az ég boltozatán feltű-vedeznek, az alsó sétatérén nyájas idylli élet kezdődik; a denevéreket, magyarosabban a bögereket értjük, melyek a szomszédos tor-nyok és régebbi épületek rejtkeiből 100 számar repülnek elő s folytonos czinczög-és csapongásaikkal a sétálótak háborgatják s távozásra kényszerítik. Egy csepp jó akarat-tal, melyet mi az intézők részéről sohasem vontunk kétségbe, mind e bajokon segíteni lehet. Reménylünk is, hogy figyelmeztetésünk-nek meg lesz a kívánt eredménye.

Megyei közigazgatási bizottsági gyűlés.

A megyei közigazgatási bizottság. f. hó 14-ikén d. e. 9 óraker gyűlést tart.

Közegészségügy. Illetékes helyről vettük a következő sorokat: Becess lapjának 54-ik számában a közegészségügyről írt cizkiben kifejezett óhajást, úgy a felhozott tényeket azt hisszük mindenki aláírja, annál inkább megdöbentett a szerkesztő urnak a cizk alatt olvasható megjegyzése, melyből azt látom, hogy a felsorolt bajok radicalis orvoslást egyelőre nem várhatjuk, következő-leg megnyughatunk abban, ha a netán hoz-zánk is beköszöntő ragálynak a lakosság nem 5, de 3 százötölije esik áldozatul. Ez ugyan nem nagy vigasztalás. Szerintem a radicalis orvoslást nem a vízvezeték létesítésétől, de a tisztaságtól függ; az elhanyagolt vízvezeték sem fog bennünket megóvni a bajtól, vala-mint vízvezeték hiányában is thetünk any-nyit, hogy az orvoslás radikalissá váljék. — Tételesség csak kötelességévé mindannak, kinek udvarából a rondaság az utcára foly, hogy azt büntetés terhe alatt előbb fertőztelenítse; tiltassék meg a trágyalének az utcára való kieresztése, s köteleztessék az illető annak számára trágyagödört ásní, s azt időnkint desin-ficiálni, fordíttassék gond arra, hogy az utcák, járók, utcászögletek s a jártabb sétatutak árnyékszők gyanánt ne használtassanak, mely rondaság a szerzett tapasztalatok bizonyosa szerint a járvány elterjedésére sokkal alkal-masabb és veszélyesebb, mint ha valamely ház összes ételhulladék a utcára kerül s

mely rondaság nálunk már annyira megszokott, hogy már fel sem tűnik. — Nézzük csak meg a városból kieső, sétára is használt utainkat; ezeket berondítani nemcsak minden munkás ember érzi magát feljogosítottnak, de az ezeken egész nap lebzselő léhűtő gyerekek, a mellett, hogy mindenkinek kárt tesznek, az utakat annyira bepiszkolják, hogy a sétáló a szabad levegő élvezésétől is visszariaszítják, az illető örök pedig vagy nem akarják ezt látni, vagy évenként e népesebb helyeken tán egyszer sem fordulnak meg, hogy megláthassák. És ha az illetők figyelme ezekre és hasonlókra is kiterjed, a netán közeledhető baj elleni orvoslás bizonyosan radicalis lesz s a vízvezeték számára majd csak a nagyobb csín állandósítása fog fenn maradni. — (Szívesen adunk e felszólalásnak helyet, bár a multkor kockázatotott egyéni véleményünket ezuttal is fenntartjuk).

Rendőri hírek: Deutschlipóti hírhedt betörő, ki a mult évben városunkban oly sok nevezetes tolvajságot követett el, a curia által jogerejüleg 5 évi börtönre ítéltett. — Glauz József félelmes betörő tolvaj, ki életének nevezetes részét börtönben töltötte, a napokban fogságában megőrült, még pedig oly nagy mértékben hogy kényszerzubbonyt kellett reáadni. Kedden este szállították fel az országszerte örültek házába.

Csendháborítók. A mesterlegények közül többen régi szokásaikhoz híven a szombatról vasárnapra virradó éjen éktelen kurjongatások és kapudöntések között járták be városunk utcáit s verték fel éjjeli nyugalmaikkal a békés polgárokat. Rendőrségünknek sikerült 8-at bekisérni. — E kihágások hétfőn éjjel ismétlődtek, a mikor is néhány timár legény a rendőroket is bántalmazta; 4-et bekisértek. Nagyon helyesen. Itt az ideje, hogy e rakoncátlanokdók, — ha másként nem lehet, — erővel becsülettudásra kényszerítsenek.]

A földmivelés-, ipar- és kereskedelmi m: kir. miniszter 24,947 sz. alatt a folyó, 1884 évben megtartandó erdőöri szakvizsgák ügyében a következő hirdetményt adta ki: Az erdőöri szakvizsgák a folyó évi október 27-én és az erre következő napokon Budapesten, Pozsonyban, Besztercebányán Miskolcson, Kassán, Máramaros-Szigeten, Kolozsvárt, Temesvárt, Zomborban, Pécsét és Szombat helyen a vármegye házában délelőtt 9 órakor fognak megkezdetni és folytatólag megtartani. Felhivatnak mindazok, kik ezen szakvizsgát letenni szándékoznak, hogy hiteles bizonyítványokkal felszerelt folyamodványukat a vizsgák székhelyére nézve illetékes királyi erdőfelügyelőhöz nyujtsák be.

Uj adóhivatalok. F. hó 1-én 7 új adóhivatal állítottat fel és kezdte meg működését, u. m. Kőhalm on Nagy-Kükülmegyében, Vajda-Hunyad on Hunyadmegyében Magyar-Lápos on Szolnok-Dobokamegyében, Székely-Kereszturon Udvarhelymegyében, Naszodon Besztercze-Naszodmegyében, Nagy-Kapos on Ungmegyében Baánon Trencsénmegyében.

A telefon feltalálásának dicsőségén heten vetélkednek, u. m: Mencci Antonio (1849), Bouseuil Károly (1857), Reis Fülöp (1861), Manzetti (1865), Drawbaugh Dániel (1866), Donough I. (1876), és Bell A. G. (1876.) A zárójelben lévő számok a feltalálás évét jelezik.

Kicsit sok is a jóból. Mint olvassuk, a

a török kormány, tekintetbe véve kereskedelmi és ipari hátramaradottságukat, legközelebb a kereskedelmi ministeriumot egy új azzal bővítette ki, hol harmincz fordító nem tesz egyebet, mint hogy a külföldi kereskedelmi, ipari s nemzetgazdasági folyóiratok és munkák tartalmát és fontosabb cikkeiket törökre fordítja. Egy gazdasági vagy kereskedelmi iskola felállítására kevesebb költségbe kerülne és minden esetre több hasznot hajtana.

Orosz boszú. Vilnában pár év előtt egy magas állású orosz hivatalnoknak igen sok baja volt a hírlapokkal, miért is igen haragudott az írő-mesteremberekre. Egy napon egy alantas hivatalnok engedélyt kapott külföldi utazásra; megjelent tehát főnökénél, hogy elbucszúzzék. „Isten Önnel“ mondá a főnök hanyagul. „Nincs excellentiádnak számomra valami megbízása?“ kérdé a tiszt. „Nincs... Azaz, hogy... Nem érinti Ön Majna melletti Frankfurtot?“ „De igen!“ „Akkor kérem, szálljon Ön ott ki, keresse fel Guttenberg szobrát és — köpje le helyet!“ — Ilyen gondolat csakis orosz agyban teremhet.

Leghathatóbb eljárás a tejhamisítók ellen. Brooklyn angol városban az egészségügyi bizottság a tejárúsítókat egybehívta, hogy megismertesse őket a kémszerelésekkel, melyek alapján a hamisított tej kipuhatolható. Együttal szigorúan meghagyta nekik, hogy a tehenészekről vásárolt tejet jól vizsgálják meg, mivel minden előforduló hamisításért csakis ők lesznek felelősek.

A szerencsés csizmadia. A debreczeni csizmadia-ipartársulat egyik érdemes tagja urnapján, mint az tisztességes polgárhoz illik, hűséges életpárjával és apró csemetével kirándult a zöldbbe. Az ebédhez néhány korsó sör is kijárván, a csizmadiat a zöld pázsiton elnyomta a jótékony álmód, mi közben látománya volt: öt olyan számot álmodott, melynek mindegyike 90-en alul volt. Természetes tehát, hogy e számok lutriába valók. Be is tette, még pedig szerény anyagi körülményei dacára, 5 forint erejéig. Türelmetlenül várta a húzás napját, mely megérkezvén, az inast estefelé elküldte megnézni a számokat. A fiu azonban egy pajtásához ment és „elgombózáván“ az időt, azzal az elszomorító hírrel jött haza, hogy egyetlenegy szám sem jött ki. A szerencsétlen csizmadia dühösen tépte szét a lottójegyet és a napi fáradsalmak után elcsüggedve ment a szokásos félmeszelylyel torkát leblíteni: de csodák-csodája, midőn a lutris bolt előtt elhalad, a kiakasztott táblán mind az öt számát ott találja felkértezva, A szerencsétlen nyerő izgatottan rohan haza, először megtépaazza az inast, aztán hozzálát a lottójegy darabjainak összekereséséhez és sikerült is azokat legkisebb csemetéjének bölcsőjében felfedezni. A papirdarabkákat nagy kinosan összeillesztgette és ma már 40 ezer forintnak boldog ura.

Uj, olcsó és hathatós táplálék. Regnard francia tudós régóta buvárkodik abban, hogy miképen lehetne a vért, melynek tápláló ereje igen nagy, különösen növényevő állatok táplálására felhasználni. Hosszas kísérletezés után végre megtalálta a módot. A vért 100 fokra heviti, az így megalvadt tömeget sajtolja, kemenczében megszáritja és porrá törli. A vér ez állapotban igen jól eltartható, szagtalan és iztelen és 10—30 gramm mennyi-

ségben más eledelhez keverve az állat által észrevétlenül megemésztetik. Az ujszülött bárányok, melyekkel kísérletet tett, háromszoros szulyszaporodást mutattak és a szakértők úgy nyilatkoztak, hogy soha abban a korban oly szép és oly husos, gyapjas bárányokat nem láttak. Borjukkal véghezvitt hasonló kísérletek ugyanezt eredményezték és várható, hogy növényevő állataink ilyenmő etetési módja következtében hasy a gazda, mint a fogyasztó közönség nagy hasznot fog látni. Gyermekkel is tetek már ilyen vérporral igen sikeres kísérleteket. Különösen rachitikus vagyis angolkórban szenvedő gyermekek számára ajánlják e vérpor használatát.

Jó szomszéd testvéreinkről. Horvátországban a concubinatásban élőkkel, kivált ha magyarok, igen embertelenül szoktak elbánni. Ujvidékre, mint a hasonnevű hírlap írja, maju minden héten érkezik egy-egy transport. F. hó 2-án is 5 asszony és 11 kis gyermek lett a rumai alispáni hivatal által oda toloncolva, hogy magyarországi illetőségük helyére szállitassanak, és elbeszélések szerint előbb lelketlen torturákat, az egész magyar nemzetiiséget sértő szidalmakat, átkozódásokat kellett kiállaniok, mielőtt, mint a legálávalóbb gonosztevők vagy rablók, kiéhezve könyörtelenül utnak indították.

Végre megszabadítva.

„Több évig szenvedtem altesti bajokban, székrekedésben, midőn végre egy doboz svájci labdacsohoz jutottam, mely Brandt Richárd gyógyszerész urtól való, s azt használva már fél éve, hogy minden bajtól megszabadultam, mit ezennel bizonyítok Selnner főpolgármester, u. p. Weissensuls. Annavölgy. huta Csehországban, június 1-én.“

Mindenki tudja, mily súlyos betegségek származnak a székrekedésből, azok ellen tehát siessen mindenki magát megvédeni, az e bajban minden létező szerek közt leghatalmasabb szerrel: a svájci labdacsokkal, melyekből egy doboz 70 krért kapható a gyógyszerárakban.

Beküldetett. A „Pester medic. Presse“ írja: A legközségesebb köhögés veszedelmessé válhatik: tehát tanácsos a legkisebb s legjelentelenebb hurrutnál egy kellemes szert használni, mely az emésztést nem akadályozza, az Egger-féle pastillák e célra kitünőeknek bizonyultak, a mennyiben a köhögési ingert eltávolítják, előidézik a nyálka vetést és nem idéznek gyomorsavat. Egy eredeti doboz ára 25 kr., 50 krajczár.

Gyomorhaj ellen Egger fia gyógyszerkurgyárosnak sikerült kellemes ízű pastillákat készíteni, melyek emésztés hiány, görvély, halványaság, ismétlődő főfájás s vese köbetegek ellen igen meglepő jó hatással bírnak. Egy eredeti doboz utasítással együtt városunkban raktáron 30 kr.

Közgazdaság.

Zöld uborkát hetekig frissen lehet megtartani, ha ismételten kutvizbe eresztjük. Mások azt állítják, hogy a tojás fehérjével vagy collodiummal bevont uborkák szintén sokáig eltarthatók. Több pedig a hibátlan uborkák finom, jól megszáritott homokban agyagedénybe helyezendők el; az edényre jó, éppen rá illő fűdőt kell tenni s az egészet 0.75—1 méter mélyre száraz földbe elásni. Azt mondják, hogy az így kezelt uborkák csodálatosan frissek maradnak.

A tej lehűtéséről. Különösen melegebb évszakokban nem ritkán hallani a panaszt, hogy a tej hamar megsavanyodik; e baj különösen azokra kellemetlen, akik elarusítás céljából messzebb szállítattják azt. Ha az edény kifogástalanul tiszta és a tej mindjárt a kifejés után után 8—10° C.-ra le lesz hűtve, tetemes ideig áll, mint édestej. A tej leg egyszerűbb lehűtési módja, ha leszűrés után a köcsögöket valami hűvösebb helyiségben

vizbe állogatjuk. Vannak aztán e czélra igen alkalmas hűtő készülékek is. A tej nem csupán nyáron, de télen is mindjárt lehűtendő, legalább az említett fokra; de ha tehetjük, még hidegebbre is hűtsük le azt.

Az országos kiállításon az iparos kiállítók eddig beérkezett jelentéseivel szerint legerősebben van képviselve a ruházati ipar, bor és szeszes italok, fonó és szövő-ipar, vas, fém és a butor-ipar csoportja. Ha eltekintünk a nem szorosan ipari természetű borászattól, a főváros az egész ország iparos kiállítóinak legnagyobb részét szolgáltatja. Ami pedig a csoportok szerint való arányt illeti, érdekes, hogy az arany- ezüst- díszmű- és a papír- ipar és a hangszerek csoportjában a főváros a kiállítók felét, a vegyészeti-, butor-, sokszorosító-ipar, élelmi czikkék és tudományos eszközök csoportjaiban pedig a fővárosi ipar az összes kiállítók egy harmadát képviseli.

Ausztria gyapot és gyapjú-ipara. Az 1881. évi iparstatisztikai felvételekről legközelebb megjelent hivatalos kimutatások szerint volt Ausztriában 129 gyapotfonógár 183 gyapotszövőgár, 361 gyapjúfonógár és 279 gyapjúszövőgár, összesen tehát 952 gár 2 $\frac{1}{4}$ millió orsóval, 73,000 szövőszékkel, 123,000 munkással és kétszáz negyvenhét (247) millió ft évi termeléssel, mely összeghez mi magyarok évenként 100 millió forintot felül járunk az ő iparuk gazdagításához.

A szikes föld termővé tehető. Szántó-föld-iken, különösen az alföldön gyakran találunk az egyes táblákban terméketlen szikfoltokat, melyek a föld értékét sa gazda jóvedelmét tetemesen apasztják. Ha e szikfoltokat a gyárakból kihányt kőszén-salakkal, (mely a kőszén elégetése után marad) 6—10 cm. vastagon beborítjuk s e salakkal a szikes földet szántás által összekeverjük, ez termékenyebbé válik, s ha még hozzá trágyázunk is, az eredmény meglepő lesz.

Az észak-amerikai egyesült államok államadósága 1865-ben 2756,400,000 dollárra rúgott, melyért kamatokban 151 millió dollárt kellett fizetni. Ez államadóság összege jelenleg 1,450,050,000, az évi kamatszükséglet pedig 49 millió dollár. Ha az államadóság a mostani arányban fog fogyni tizennégy (14) év múlva teljesen le lesz törlesztve. — Ugy látszik, az amerikaiak valamivel jobb számítók s valamivel szerencsésebb adófizetők, mint az európaiak s különösen mint mi, deficites magyarok.

Fedeztetési állomások. Az ország te.ületén fekvő községek, rendezett tanácsú és sz. k. városok hatóságai figyelmeztetnek, hogy azon esetben, ha a jövő évben állami ménekkel fedeztetési állomást elnyerni óhajtanak, ezen kívánságukat tartalmazó nyilatkozataikat az illető megyei alispáni hivatalhoz a g u s z t u s 1-i g annál bizonyosabban eljuttassák, mivel ezen határidőn túl érkező kérésök figyelembe vételni nem fog

A zsengejében vágott gabona. Egy angol gazda kísérletkép egy kéve buzát akkor vágatott le, midőn a buza szalmája éppen csak hogy kissé a sárgás színbe kezdett átmenni, s a buzaszemek a kalászban oly tejesek voltak, hogy a legkissebb nyomásra péppé váltak. 10 nap múlva, midőn már a szalma a kalász alatt egész 20 centimetryre megsárgult s a szemek a kalászban teljesen ki voltak fejlődve, de amellett még lágyak voltak, s tartalmaztak tészta volt, ismét egy kévére vágott lett levágva. Végre ismét 10 nap múlva, midőn már a buza teljesen beérett, vagyis egy kalász, mint a szalma is egészen megsárgult, még egy kévére valót vágat le. — Hetek múltán a zölden levágott kévéből kiválasztott 100 kalászból nyert szemek sulya 118 grammot, a második zsengejében vágott kévéből nyert 100 kalász sulya 158 grammot, s a harmadik 100 érett kalász tartalma 140 grammot nyomott. A zsengejében vágott kalászok tartalma tehát sulya 18 százalé-

nyereséget mutatott. Egy tapasztalt buza kereskedő az első vágás buza árát 11 frt, a 2-iknek 11 frt 50 kr, a 3-ikét 11 frt 20 kban állapította meg; egy molnár pedig az 1-ső s 3-ik buza lisztjét hektoliterenként 11 frt és a 2-ikét 11 frt 50 kr értékűnek nyilváníta. A zsengejében való aratást a kísérletek a rozs, az árpa, a zab, s a tenge-rivel is előnyösnek bizonyították.

A budapesti értéktőzsde heti tudósítása.

Brandl Arnold bankházától Budapesten, 1884. július 3-án.

Még mindig a Toulonból érkező cholera tudósítások uralkják a tőzsde helyzetét és irányzatát és csak több kedvező tényező befolyásának köszönhető, hogy az árfolyamok némileg javultak. Ezen kedvező tényezők sorában mindenekelőtt a júliusi szelvény említendő, mely 100 millió forintnál többet tett a közforgalom részére folyóvá; továbbá a termésről beérkezett kedvező hírek, melyek a gabona árfolyamát jelentékenyen leszorították; azonkívül az amerikai vasuti értékpapírok árfolyamának javulása, a mi a londoni piacot jobban hangulata hozta és végül az egyiptomi konferenciának Londonban való összejövedele melyről hallatszott, hogy Franciaország pénzügyi képviselője, Bignières úr, az egyiptomi államadósági kamatszélvényének rövidítését ellenzi.

Mindezen tényezők összevéve eredményezték ugyan azt, hogy az árfolyamok némileg javultak és különösen azt, hogy a magyar járadékok iránt jobb hangulat jött létre, mindazonáltal a biztonság hiányzik és az lére nem jöhet mindaddig, míg a cholera végképen kiirtva nincsen. — Ezen biztonság hiánya eredményezte, hogy a tőzsde Hausse kötéseit feloldotta és akadályozza a nagyobb mérvbeni vásárlásokat.

A touloni epidemia nem más, mint a cholera asiatica és egyedül az időjárásról függ vajjon nem terjed-e az ki egész Franciaországra. E tekintetben a veszély immensnek nevezhető. Semmi sem történik az epidemia lokalizálására és az ma is a Toulonhoz közel fekvő falvakban, ugyszintén Marseilleben és némelyek szerint Lyonban is kitér. Ha tovább terjed és Párisban is garázdálkodik, akkor oly nagy mérvbeni folyamatoskodiknak várhatók, minőket a tőzsde már régóta nem tapasztalt.

A következő tabella mutatja az árfolyamokat egy, mint ezek június 25-én és július 2-án a hivatalos árfolyamokban jegyezve voltak

Értékpapírok	Árfolyam	Árfolyam
	június 25.	július 2-án
6 $\frac{1}{2}$ %-os magyar aranyjradék	122.30	122.25
4 $\frac{1}{2}$ % " " " " " "	91.25	91.—
5 $\frac{1}{2}$ % " " " " " "	88.10	88.10
Magyar sorsjegyek	115.50	115.—
4 $\frac{1}{2}$ %-os tiszavölgyi sorsjegyek	115.—	115.—
Magyar értékerment kötv.	101.50	101.50
4 $\frac{1}{2}$ %-os osztrák aranyjradék	102.—	102.—
5 " " " " " " " " " "	95.50	95.75
Osztr. hitelrészvények	300.70	300.75
Magyar " " " " " " " " " "	299.75	299.80
" " " " " " " " " " " " " "	88.50	89.25
Bpesti bankgyesületi részv.	106.—	108.—
I. magy. ált. biztosító	3225.—	3250.—
Főudérek pesti " " " " " " " " " "	61.—	62.50
Pannónia viszon " " " " " " " " " "	980.—	980.—
I. budapesti gőzmalom " " " " " " " " " "	1275.—	1265.—
Erzsébet " " " " " " " " " "	245.—	241.—
Pannónia " " " " " " " " " "	1170.—	1160.—
Viktória " " " " " " " " " "	433.—	430.—
Déli vasut " " " " " " " " " "	144.50	143.50
Allamvasut " " " " " " " " " "	314.—	315.—
Pesti közuti vaspálya " " " " " " " " " "	574.—	575.—
Pesti hazai 1-ső takptr. " " " " " " " " " "	5230.—	5210.—
Ganz'-féle " " " " " " " " " "	930.—	928.—
Drasche-féle " " " " " " " " " "	192.—	179.—
Schlick " " " " " " " " " "	2.8.—	278.—

Irodalom.

Olvasóink értesültek a napi sajtó által kedvezően fogadott eseményről: a két legkitűnőbb szép-irodalmi képes lap egyesüléséről. A magyar irodalom ezáltal sokat nyert, de legértékesebb a szövetség az olvasóra nézve. Az írói, de különösen a művészi jogról szóló törvény olyan sok kiadást ró egy szép-irodalmi képes vállalatra, hogy ezzel megküzdeni csak az a pártfogás és közkeveltség képes, melyben az „Ország-Világ” részesül. A magyar olvasó közönség tiszteletreméltó kitüntetését a szerkesztő és kiadó összes buzgalom és áldozatkészé-

gükkel igyekeznek kárpótolni, a melynek kitüntetését a „Magyarország és Nagyvilág” eddigi előfizetői is mielőbb kárpótlást nyerne. Minden igyekezet oda irányul, hogy a szép, jó és igaz, valamint a tisztességesen érdekes legyen visszaadva. A legkomolyabb ember, világíró és ártatlanság egyaránt élvezi ezt a lapot, melynek szépirodalmi gazdagságán kívül rovatai és talányai megnyerték a közönség tetszését. A 27-ik szám tartalma; Jakab Ödön. Arcképpel. Irta Janesó Benedek. — Elmaradt öreg ur. Életkép. Degré Alajostól. — A havasok király-nyője. Történeti regény. P. Szathmáry Károlytól. — Dalok. Koltmány. Bartók Lajostól. — Hazug napfény. Utolsó fejezet egy regényből. Erdélyi Gyulától. — A postás golya. — Tánácsos Mihály. Arcképpel. — Borszék. Irta Botár Imre. — Hiába is haragszol érte. Koltmány. Dengi Jánostól. — Az aranyhajú királyfű. Székely népmese. Benedek Elektől. — Az akadály. Képpel. — A hét története. Irta Camille d'Eprenay. — Kincs és szerelem. Képpel. — A gyékényfonó. Képpel. — Állandó rovatok: Irodalom, színház, művészet, hymen, gyászrovat, különfélék rejevények, naptár, hirdetések. Az „Ország-Világ” munkatársai: Jókai Mór, Irányi Dániel, báró Podmaniczky Frigyes, Szontágh Pál, Klapka György, Pálffy Albert, Szilágyi Sándor, Tóth Lőrincz, Frankenburg Adolf, P. Szathmáry Károly, Györy Vilmos, Szász Károly, Dalmady Győző, Jakab Ödön, Tolnay Lajos, gróf Vay Dániel, Szász Béla, Ábrányi Emil, Komenczky Kálmán, Bartók Lajos, gróf Teleki Sándor, Szokoly Viktor, Beöthy Zsigmond, Kvassayné Kun Melanie, Lévy József, Mikszáth Kálmán Majthényi Flóra, Endrődi Sándor, De Gerando Antonina, Híadior Szabó Sándor, Bartalus István, dr. Beliczay, Mo Inár György, Balazs Sándor, Dabys László, Falup Áron, Erdélyi Gyula stb. Az „Ország-Világ” legnagyobb s legdrágább magyar képes hetilap előfizetési ára: egész évre 10 frt, félévére 5 frt, negyedévre 2 frt 50 kr. Füzetenként 40 kr.

A Ráth Károly által szerkesztett „Kiállítási Lapok” június 30-iki, 14-ik száma megjelent a Deutsch-M. féle műv. intézet kiadásában a következő tartalommal: Mit miképen kell kiállítani? (II.) Ruházati ipar. — Mennyi iparos kiállító jelentkezett az országból? — A fővárosi kiállító a főbb iparágak szerint. — Az élő állatok nemzetközi időleges kiállításának részletes programja I. — Kiállítási krónika: Hazai és külföldi vállalkozók. A végleg elfogadott bejelentések közzététele. Szekrények Olesó tömeges elszállásolások. Az irok nemzetközi kongressusa. Bécsi butorkiállítás. Külföldi kiállítások stb. — A képesítéshez kötendő kézműiparok jegyzéke. — A „Kiállítási Lapok” 1—14 számainak tartalma. — Képek: Szekrények a ruházati csoport számára.

A „Magyar Háziaszony”, Az e cím alatt Budapestben megjelenő háztartási, gazdasági és szép-irodalmi hetilapnak, mely a magyar háziaszonyok országos egyetelen hivatalos közlönye, előfizetési ára egy évre 6 frt, fél évre 3 frt, negyed évre 1 frt 50 kr. Elfizethetni legcélszerűbben postautalvány által a „Magyar Háziaszony” kiadóhivatalához Budapestben, váci körút 20. Mutatványzámok ingyen küldetnek mindazoknak, kik a kiadóhivatalhoz ezekért, legcélszerűbben levelező lappal, fordulnak.

Nyilt-tér. *)

Nyilatkozat.

Van szerencsém a tisztelt közönség tudomására hozni, hogy a tulajdonomat képező malom-utca 16-ik számú házamban eddig házfelügyelősi minőségben alkalmazásban volt Kohn Lajos urat ezen hivatalától felfüggesztettem és a házfelügyelői teendőkkel Szlovák Mór urat, Siklósi-utca 7-ik szám, bízom meg, hol is házamban néhány kiadandó lakás is megtudható.

Teljes tisztelettel

FISCHER SÁMUEL,
háztulajdonos.

MENETREND.

A Budapest-pécsi vasut.

Nappali vonatok:

Pécsről indul . . . . . 11 ó. 05 p. d. e.
 Budapestre érkezik . . . . . 8 ó. 18 p. este.
 Budapestről indul . . . . . 8 ó. 15 p. reggel
 Pécsre érkezik . . . . . 5 ó. 35 p. este.

Éjjeli vonatok:

Pécsről indul . . . . . 6 ó. 10 p. este.
 Budapestre érkezik . . . . . 6 ó. 20 p. reggel
 Budapestről indul . . . . . 7 ó. 45 p. este.
 Pécsre érkezik . . . . . 9 ó. 37 p. d. e.

A Mohács és Pécs közti vasuton.
 Mohácsról Pécs felé indul reggel 5 óra 15 perc.
 d. e. 10 óraker.
 d. u. 3 „ 15 „
 Pécsről Mohácsra indul reggel 6 óra 10 perc.
 d. e. 11 „ 17 „
 este 7 „ 37 „

A személyszállító- és póstahajók a Dunán következő leg közlekednek:

Személyhajók:

Budapestről Mohácsra naponta déli 12 óraker.
 Mohácsról Budapestre naponta 1 óraker délben.

Póstahajók:

Budapestről Mohácsra naponta esti 11 óraker.
 Mohácsról Zimonyba naponként 8 óra 15 perc. reg.
 Mohácsról Orsovára — Galacra szerdán, pénteken és vasárnap 8 óra 15 p. reggel.
 Mohácsról Budapestre naponként 2 óraker reggel

Felelős szerkesztő és kiadó tulajdonos

Fekete Mihály.

E rovatban minden szó beiktatása 1 krba kerül, hirdetések után, melyek a hirdető-félnél külön lakezímével is el vannak látva, még 30 kr. bélyegdíj fizetendő.

KIS HIRDETÉSEK.

Minden hirdetésre felvilágosítást ad a kiadóhivatal. Levélbeli tudakozásokra is pontosan válaszolunk, ha a válasza szükséges póstabélyeg beküldetik.

Ferencziek-utcában 28-ik
 számú ház szabad kézből eladó.
 Bővebb tudósítást a kiadóhivatalban.

Egy öt év óta játszott jó karban levő **gordonka** 15 frtért eladó. Bővebbet a kiadóhivatal.

Végzett jogász ügyvéd mellett keres alkalmazást Pécsen vagy másutt. 725

Egy lakás három szoba s konyhából mellékhelyiségekkel azonnal igen olcsón bérebevehető. A kiadó értesítést. 665

Kerestetik egy tevékeny fiatal ember, a ki magát helybeli úgynökök akarja kiképezni, egy jól bevezetett házi czikk eladására, csekély fizetést és magas jutalékot (Proviziót) szerezhet. Bővebbet a lap kiadóhivatalában. 702

Nyolcz hold szántóföld egy tagban, a pécsi határban, a városhoz közel, a szigeti ország-ut alatt jutányos áron eladó, vagy **haszonbérbe** vehető. Értesítést a kiadóhivatal ad. 161

H I R D E T É S E K .

5360 sz.
1884.

Arverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a pécsi takarékpénztár jelzálogos hitelezőnek, Orlovskyné szül. Bósz Erzsébet késedelmes veendő ellen a törvényszék az árverést 1.) az egerszegi 42-ik sz. tjkvben felvett 39. sz. háznak (malomnak) felülépitménynek Ritzl Andrászt illetett s Orlovskyné szül. Bósz Erzsébet által megvett felére 750 frt; 2.) az oroszlói 5 sz. tjkvben felvett 29. sz. háznak aránylagos erdő és legelő illetőségnek Ritzl Andrászt illetett és Orlovskyné szül. Bósz Erzsébet által megvett felére 165 frt. 3.) ugyanott felvett s 2-6 rdsz. a. fekvőségeknek legelő illetőségeknek az előbb említetteteket illetett felére 530 frt; 4.) ugyanott felvett s fentebb nevezetteket illetett 349. és 359. hszsz. szőlők és présházaknak illető felére 934 frt. 5.) Végre az oroszlói 48. sz. tjkvben felvett $\frac{9}{8}$ teleknek aránylagos legelő illetőségnek 837. sz. a. Ritzl Andrászt illetett s Orlovskyné sz. Bósz Erzsébet által megvett részére 851 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1884. évi szeptember hó 17-ik napján délelőtt 10 óraker Egerszeg és d. u. 3 óraker oroszlói birói lakban megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át, vagyis 75.— 16.50 53.— 93.40 85.10 készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfo-lyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirokban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezé-ről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt a pécsi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóságnak 1884-évi május hó 2-én tartott üléséből. Kiadta:

Visy Pál.

kir. törvényszéki jegyő.

Árverési hirdetmény.

Alulirt község birája által ezennel közhírré tétetik, miszerint Czún község tulajdonát képező

korcsmáltatási jog, korcsma-épület és kert, valamint két darab szarvas marha tartás

és egyéb javadalmak 1885-ik év január hó 1-től kezdve egész 1887-ik év december hó 31-ig nyilvános árverés útján a legtöbbet ígérőnek haszonbérbe fog adatni, az árverés Czún községben a biró házában f. é. július hó 20-án délutáni 3 óraker fog megtartatni, melyre az árverezni kívánók 10% bánatpénz letétele mellett ezennel meghivatnak.

Az árverési feltételeket Czún községben a biró házában az árverés napjáig megtekinthetik.

Kelt Czúnban, 1884. Julius hó 6-án,

Németh Alajos,
kőrjegyő.

Györkö György,
biró.

746

Első magyar nemzetközi szabadalmi iroda

Budapest, Kigyó-utca I. szám.

A világnak ezen legelőszőbb szabadalmi irodája elvállalja szabadalmak kieszközlését a föld bármely államában, kezességét vállal ugy a bel- mint a külföldi szabadalmaknak gyors és pontos kézhezjuttatásáért, elvállalja továbbá szabadalmaknak és esetleg még nem szabadalmazott találmányok a bel- és külföldön való értékesítését, védjegyek kieszközlését, kiállított képviselőletét az 1885. országos kiállításon.

Ajánlja továbbá Remington-féle amerikai író-gépeit, az újkornak ezen legbámulatosabb találmányát; a rajta eszközölt írás bármely nyomtatvánnyal versenyez; a munkát a rendes irásnál négyszeres rövidebb idő alatt végzi. Egy teljesen felszerelt író-gép ára 285 forint.

Távirati czim: Szabadalmi Iroda Budapest.

valamint szabók, cipészek, nyereggyártók, kalaposok, kárpitosok stb.
Az eredeti Singer varrógépek
 minden más gyártmány előtt kitűnnek mechanikus tökéletességük, egyszerű szerkezet, könnyű kezelés, felhatalmazott munkaképesség és nagy tartósság által.
NEIDLINGER G. PÉCSETTI, FERENCZIEK-UTCA 6. SZ.

Árverési feltételek.

Vürtl Emilia pécsi lakós végrehajthatónak Pál Lászlóné szül. Szücs Anna végrehajtást szenvedő elleni 5 frt 80 kr. iránti végrehajtási ügyében.

1. Az 1884. évi Julius hó 25 napján d. e. 10 orakor M.-Egryen a község házánál megtartandó nyilvános árverésen árverés alá bocsátatik a sádsi kir. járásbírótság területén levő M.-Egryi 321 sz. tjkvben felvett 24 sz. ház $\frac{2}{3}$ telek, mint 481 frtban ezenel megállapított kikiáltási árban.

A C. 1. alatti szolgálmi jog vevő által viselendő, a még le nem járt válsági összeg szintén vevő által viselendő

2. Ezen árverésen a fent körülírt ingatlanok a kikiáltási áron alul is eladatni fog.

3. Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át, vagyis 48 frt 90 krt készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. november hó 1-én 3333. sz. alatt a m. kir. kir. igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt ovadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

4. Vevő köteles a vételárt 3 egyenlő részletben és pedig az első az árverés napjától számítandó 1 hónap alatt, a másodikat ugyanazon naptól számítandó 6 hónap alatt, az utolsó részt ugyanazon naptól számítandó 0 hónap alatt minden egyes vételári részlet után az árverés napjától számítandó 6% kamatokkal együtt az 1881. évi november 6-án 3:425/I. M. sz. alatt rendeletben előírt módon a pécsi kir. adóhivatal mint bírói letéti pénztárnál lefizetni.

A bánatpénz az utolsó részletbe fog beszámítatni.

5. Vevő köteles az ingatlant becső és az árverés napját követőleg esedékes adókat és átruházási illetéket viselni.

6. Vevő a megvett ingatlanok birtokába csakis az árverés jogerőre emelkedése után lép és annak haszna őt illeti.

7. A vevőnek a vételi bizonyítvány az 1881. LX. t. cz. intézkedései értelmében csak az esetben fog kiadafni. ha az árverés napjától számított 15 nap alatt az idézett törvényczikk 187. §-a intézkedésének jul. 6. megfelelő utó ajánlat nem tétetik.

8. A tulajdonjognak vevő javára bekebelezése csak a vételár és kamatainak teljes lefizetése után fop hivatalból elrendeltetni.

9. A mennyiben vevő az árverési feltételek bármelyikének a kitűzött időben eleget nem tenne, az általa megvett ingatlanra az érdekelt felek bármelyikének kérelme következtében az 1881. LX. t. cz. 185. §-a szerint vevő veszélyére és költségére bánatpénznek elvesztése mellett újabb árverés fog elrendeltetni.

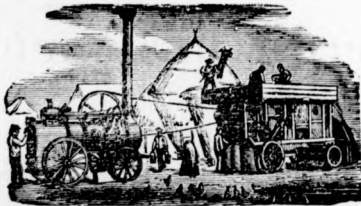
A pécsi kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóságnak 1884. évi ápril hó 4-én tartott üléséből.

Kiadta

Brodzky Béla,
kir. törvszéki jegyző.

744

Löwinger Miksa

gazdasági gépgyár raktára
BUDAPESTEN.

gyapju- és hold-utca sarkán, (gr. Tisza-féle házban.)

Ajánlja dús választékú, legújabb szerkezetű mindenemű gazdasági gépeket és eszközöket; különlegességeket [malomok és [bányagépekben a legolcsóbb árak és legkedvezőbb fizetésfeltételek] mellett. — A nagy uraságok, valamint a nagyérdemű érdekelt körök megsejmlélés végett [tisztelttel meghívotnak. — Árjegyzékek kívánatra ingyen és bérmentve Megbízható ügynökük kerestetnek.

BROGLE JÓZSEF

gép- és rostalemez-gyára

Budapest gyár külső vaczi-ut, raktár vaczi körút 68.

Ajánlja minden gazdasági kiállításon kitüntetett

Trieur-jeit váltható szitákkal.

gabonatisztító rostákat,
tengeri morzsolókat,
szabadalmazott hármasszárókat,

közönséges és acél ekéket, cséplőgép-lemezszitákat gőzeséplő és jörgányeséplőkhez. Lyukasított és hasított lemezeket, malomok, méhészeti és technikai eszközök, jörgányeséplőgépeket és minden egyéb gazdasági gépeket. Továbbá e terezen a legújabbat:

Schmied H. szabadalmazott nemzeti rostát.

1882. augusztus 30-án 17.567. sz. alatt szabadalmazva, mint egyedüli jogosított gyártója. Nagysága: 4 láb 4 hüvelyk magas és 2 láb 4 hüvelyk széles, súlya 50 kilo, ára 48 frt. Raktár Pécsen: MATROSCH JÁNOS vaskereskedő urnál. Árjegyzékek kívánatra ingyen és bérmentve.

712

